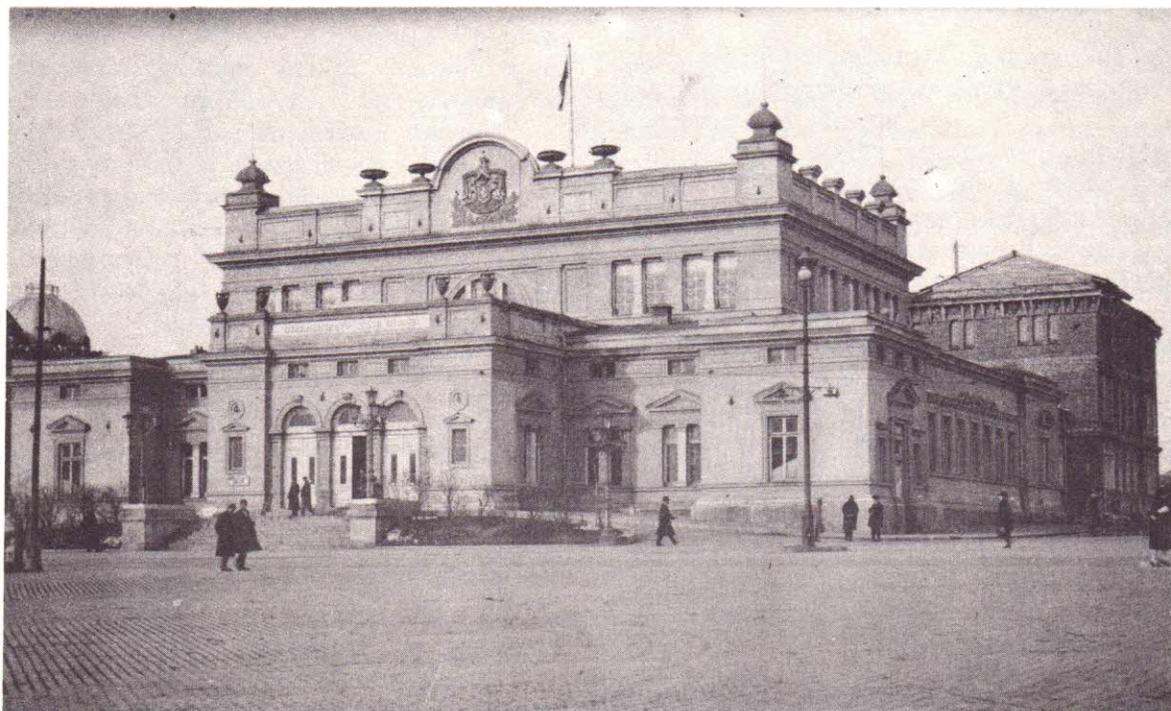

БОРБА®

THE PARLIAMENT BUILDING - SOFIA

BORBA®

PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

SEPTEMBER 1990

ЖЕРТВИ

на КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ТЕРОРЪ

Тодоръ Раевъ - земеделски стопанинъ и Коста Шикера и двамата отъ гр. Любимецъ - арестувани и подкарани, ужъ за разпитъ къмъ гр. Хасково и по пѣтя убити.

Гьоню Кьоравия отъ гр. Любимецъ бившъ полицай, откаранъ въ Свиленградъ за разпитъ и тамъ убитъ, безъ съдъ.

Панайотъ Кирпиковъ - полицейски началникъ въ Любимецъ. Откаранъ отъ комунистите край р. Марица и тамъ пребитъ съ кирки и лопати.

Димитъръ Кадънковъ отъ с. Кирилово /сега Г. Добрево/ Свиленградско, бившъ кметъ, убитъ отъ трима комунисти-криминалисти: Георги Герджиковъ, Тачо Добревъ и Христо Казака.

Михайлъ - старши стражаръ отъ с. Изворово Харманлийско. Арестуванъ и вързанъ бѣе разкарванъ като мечка изъ околията въ продължение на единъ месецъ и после откаранъ и убитъ въ Свиленградъ.

Павлю Скерлевъ отъ Свиленградъ - безследно изчезналъ по 9-ти септември 1944 г.

Петъръ Сарафовъ отъ Свиленградъ търговецъ. Следъ като му взематъ цялото златно наличие, което е притежавалъ го убиватъ въ милиционерския участъкъ.

Димитъръ Бабаолдиреновъ отъ Свиленградъ, жененъ за францужойка въ София. Изчезва безследно след убийството на жена му, която е била страшно инквизирана преди да умре.

Димитъръ Вървиновъ, убитъ безъ съдъ като земеделецъ-опозиционеръ. Стѣния е отъ Малко Градище - Свиленградско.

Йорданъ Ивановъ Андрѣевъ отъ гр. Любимецъ, бившъ кметски намѣстникъ въ нѣкое село въ Бѣломорието. Ограбенъ и убитъ въ милиционерския участъкъ въ Харманлий и трупътъ му хвърленъ въ рѣка Улудере, притокъ на р. Марица.

Пью попъ Трендафиловъ, околийски управителъ въ Крумовградъ. Заловенъ и арестуванъ въ Хасково. За да го заведатъ до Борисовградъ /сега Първомай/, вързватъ му краката за единъ файтонъ и оставатъ главата му да се влачи по земята. Така пристига въ Борисовградъ мъртавъ и окървавенъ.

Следъ 9 септ. 1944 г. новата милиция задържа въ Околийското управление, цѣлятъ бившъ съставъ на полицията, заедно съ много цивилни лица, въ Харманлий. Всички около 30 души. Следъ едномесечно инквизиране "народната милиция" решава да бждатъ избити задържанитъ безъ съдъ, като изпълняватъ пълненото си решение за една нощ. Труповѣтъ на всички хвърлятъ въ притока на Марица, Улудере. Спомнямъ си имената само на Димю Селовъ - старши стражаръ, Боню Сапунджиевъ - адвокатъ, Желто Димовъ и тримата отъ Харманлий и Таневъ отъ село Фердинандово.

Капитанъ Красновски, убитъ въ казармата въ Харманлий заедно съ нѣколко негови подчинени, безъ съдъ и присѣда, само по решение на "войнишкия комитетъ".

Койно Русевъ отъ с. Българинъ Харманлийско, арестуванъ и изчезналъ.

Кундевъ, бившъ инспекторъ въ Хасково. Арестуванъ след 9-ти септ. пуснатъ за нѣколко дни и следъ това безследно изчезналъ. Нито семейството му, нито никой не знае, кога и какъ е убитъ.

Овчаровъ - полицейски началникъ въ Хасково. Осъденъ отъ народния съдъ и заробенъ въ обща яма съ друти, около 40 души, като ги каратъ сами да изкопаятъ ямата въ гробищата на Хасково.

За знание на поколѣнията по онова време най-злитъ садисти инквизитори въ нашия край бѣха: Сигоня, Варимеза, началника на Д.С. Кавръковъ и единъ арменецъ, известень съ псевдонима "Драганъ".

Георги Рангеловъ /моятъ дѣдо/, общински съветникъ въ с. Саладиново /сега Огняново/, Пазарджишко, убитъ на 11. IX. 1944 година, заедно съ още 12 души, отъ селото. Убийцитъ изкарватъ нещастнитъ си жертви, край р. Луда Яна и тамъ започватъ садистичната си оргия, като съ бодлива тель, прерязватъ вратнитъ имъ жили, предъ очитъ на останалитъ жертви, които ужасени очакватъ съдбата си.

Съобщава Драгия Карабожковъ отъ Хаметъ, Калифорния.

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА**БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.**

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.

P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дочевъ - Основателъ
† Д-ръ Георги Паприковъ - Редакторъ

Редактира Комитетъ

Година 39, брой 2

Книжка сто и пета

Септемврий 1990

Не думи и обещания, А... Дъла и доказателства!

Д-ръ Иванъ Дочевъ
Почетенъ Председателъ на Б.Н.Ф.

Новоизбраното Велико Народно Събрание въ България, въ което комунистите, преименували се на "социалисти", иматъ болшинство, като резултатъ на системата по която станалитъ на 10 и 17 юний 1990 г. избори бѣха проведени и начина по който управляващитъ комунисти ги манипулираха, избра на 30 юлий 1990 год., за Председателъ на България Желю Желевъ.

Новото Народно Събрание въ Чехословакия, въ което опозицията, не комунистите, иматъ болшинство, избра за Председателъ на страната Вацлавъ Хавелъ, известенъ дисидентъ, писателъ, борець противъ комунизма, който излъзе отъ комунистическитъ затвори, за да поеме председателството на страната.

Новото Народно Събрание въ Унгария, въ което опозицията, не комунистите, има болшинство, избра за Председателъ на страната Арпадъ Гонсць, дисидентъ и известенъ писателъ, единъ отъ лидеритъ на анти-комунистическата революция въ 1956 година, за което бѣ осъденъ на доживотенъ затворъ.

Това не се случи въ България!

Обратното!

Великото Народно Събрание въ София на 30 юлий 1990 г. избра за Председателъ на България Желю Желевъ, философъ, който, по едни или други причини, е сътрудничилъ съ комунистите години наредъ. Не е ясно дори настоящето му становище по отношение на марксизма. Неговата опозиционна дей-

ностъ, започнала въ последнитъ години, не е калена нито въ затвори, нито въ концетрационни лагери.

Това което стана въ България въ никой случай не може да се идентифицира съ това, което стана въ Чехословакия, Унгария или коя и да е друга страна отъ Източна Европа, които имаха до сега комунистически режимъ. Въ тия страни управлението е вече въ некомунистически рѣде, докато въ България управлението продължава да е въ рѣдетъ на комунистите - както преди изборитъ. Избирането на Желю Желевъ за Председателъ не промѣня положението!

Новия Председателъ Желю Желевъ, както и комунистите, сега "социалисти", декларираха че тѣ желаятъ да направятъ България демократична страна.

Българскиятъ народъ се е наситилъ и не вѣрва вече на "думи и обещания" той иска "дъла и доказателства"! И той има право да се съмнява и да не вѣрва, защото това сѣ сѣшитъ хора, които едно време му обещаваха "Земенъ рай", а превърнаха България въ "пъкълъ" на безправие, тероръ и мизерия.

Недавнашитъ демонстрации на студентитъ, въ всички университети на страната, които неможаха да бѣдатъ подписани отъ властитъ и които демонстрации принудиха тогавашния Председателъ Петъръ Младеновъ да си подаде оставката, сѣ указания за настоенията на народа, който цѣлокупно бѣ-

ше на страната на студентите и предявени-
те от тях искания, бяха исканията на на-
рода:

- Безусловно гарантиране на човешките
права и свобода на всички граждани. Гаран-
тиране свободна преса, свободно изказване
на мнение, свободно политическо организи-
ране, свободни избори.

- Разформироване и разпускане на "Чер-
вените Барети" и на "Държавна сигур-
ност", които бяха въоръжени сили създаде-
ни да подтискат народа и да крепят дик-
таторския комунистически режим.

- Подвеждане под отговорност и нака-
зание на всички, независимо какви длъжно-
сти заемат във управлението, които са ли-
чно виновни за масовите избивания след 9.
септември 1944 г., виновни за терора, ви-
новни за прашането във затвори и лагери на
десетки хиляди и за ужасите на които те
там бяха подхвърлени.

- Подвеждане под отговорност и нака-
зание, независимо какви длъжности заемат
във управлението, на всички, които незакон-
но, използвайки служебното си положение
и привилегии, забогатяха, за сметка на на-
рода, закупили имоти и вили, и конфискува-
не на всички тия богатства и незаконно
придобити имоти !

Тия предявени искания са само първа-
та стъпка за предвиждане към предстоящи-
те мерки и закони, които трябва да се про-
карат, за да може да се извърши импера-
тивно належащата промяна. Сега още нищо
не е направено и нищо не се е променило.

Не може да се направи втора стъпка, преди
да е направена първата. Новият Председа-
тел Желто Желев има да докаже дали той
ще бъде Председател на народа и негов
представител, или ще е марионетка въ
ржцет на комунистите, които го направиха
председател.

Нашето становище, което остава не
променено, и което сме сигурни, че се спо-
дължава от болшинството на нашия народ, е
че съ комунистите не може да се прави ком-
промисъ. Не може същите хора, макаръ и да
са си сменили името, които са отговорни
за масовите кланета след 9.9.1944 година,
същите тия хора които са отговорни за кър-
вавия терор, за лагерите и затворите, въ
които изгнаха хиляди, тия същите хора ко-
ито са отговорни за опустошаването на при-
родата, за катастрофалното положение на
икономиката и цялостното разстройване на
страната, тия същите хора, да бъдат ос-
тавени да управляват и те, трагична иро-
ния, да бъдат оставени да бъдат ония,
които ще правят промяна. Такова нещо не-
може да се приеме. Тия хора са виновни за
извършени криминални престъпления и немо-
же да бъде допуснато да отбъгнат отговор-
ността.

Българският народ наблюдава осто-
рожно стъпките на новия Председател. На-
рода не може повече да бъде заблуденъ и по-
дведенъ. Той иска доказателства, и въ за-
висимост от тях ще даде своята присъда.

Ние сме били, ние сме, и ние винаги
ще бъдемъ съ нашия народ !

ТЕЛЕГРАМА

БЪЛГАРСКИ ДЕМОКРАТИЧЕСКИ ФОРУМ ПОЗДРАВЛЯВА КОНГРЕСА НА Б.Н.Ф.

През континенти и океани ние сме духовно
с Вас. Желаете успех на този исторически
конгрес. Напред братя единни и непоколе-
бими в отстояване достойнството и бъде-
щето на нашето изстрадало Отечество

Дянко Марков

XXII Конгресъ на Българския Националенъ Фронтъ, инк. се състоя на 11 и 12 августъ 1990 год. въ Чикаго, САЩ.

Изключително важни решения бѣха взети въ връзка отношението на БНФ къмъ събитията въ България и бъдещата дейность на организацията въ България и въ емиграция.

На 11 и 12 августъ 1990 г. въ градъ Чикаго, САЩ, се състоя XXII Конгресъ на БНФ. Заседанията на Конгреса се проведоха въ Хотелъ Комфортъ Иннъ - О' Хара.

На 11 августъ, събота, въ 1 часа сл. об. конгресътъ бѣ откритъ отъ инж. Ангелъ Гъндерски, замѣстникъ Председателъ.

Съ ставане на крака и прочитане на молитва отъ г-нъ Цоню Градинаровъ бѣ почетена паметта на героитъ, които дадоха живота си въ борбата противъ комунизма за свободата на България и починалитъ въ емиграция изпълнявайки дълга си къмъ народъ и Родина.

Бѣ избрано Бюро да ръководи Конгреса въ съставъ: Председателъ д-р Иванъ Дочевъ, Подпредседателъ Ангелъ Гъндерски и Секретаръ г-нъ Никога Янакиевъ.

Пристъпи се къмъ провѣрка на присъгствувацитъ по пълномощно за установяване кворума на Конгреса. Установи се, че присъгствуватъ, и сж представени по пълномощни 80 % отъ делегатитъ, които, съобразно Устава на БНФ, иматъ право на гласъ - отъ Америка, Канада, Европа, Южна Америка, Австралия и Нова Зеландия, което дава пълненъ кворумъ на конгреса да взема законни решения.

Председателствуващиятъ съобщи и прочете полученитъ поздравления отъ Българския Демократиченъ Форумъ отъ България, подписано отъ г-нъ Дянко Марковъ;* отъ Председателката на Д-вото на Българскитъ Писатели въ изгнание г-жа Дора Гъбенска и други. Председателствуващиятъ съобщи, че ние имаме делегатъ-гостъ отъ България, представителъ на Демократическия Форумъ, специално дошелъ за Конгреса - Д-ръ Никола Грозевъ - което бѣ посрещнато съ аплодисменти.

Бѣха назначени за конгресни комисии, които да подготвятъ докладитъ си за заседанието на Конгреса следния день, както следва: Комисия по Резолюцията г-нъ Симеонъ Сараивановъ отъ Щата Вашингтонъ и г-нъ Маринъ Мариновъ отъ Калифорния, Комисията

по Номинацията г-нъ Цоню Градинаровъ отъ Торонто-Канада, г-нъ Тодоръ Тодоровъ отъ Охайо и г-нъ Емилъ Атанасовъ отъ Нью Йоркъ.

Пристъпи се къмъ даване на доклади отъ длъжностнитъ лица за проявената дейность отъ миналия до сегашния конгресъ.

Д-ръ Николай Алтънковъ направи своя докладъ като изтъкна, че поради краткото време не е могло да се развие голъма дейность и се спрѣ най-вече на впечатленията отъ пребиваването му въ България преди изборитъ.

Почетниятъ Председателъ д-ръ Иванъ Дочевъ докладва, че тъй като е било изоставено, въ продължение на две години, подържане на връзкитъ на БНФ съ международнитъ анти-комунистически организации поради което се е наложило той да поеме отново тая дейность. БНФ продължи сътрудничеството си съ АБН и бѣ внушително представенъ, отъ нашитъ представители въ Канада, на конференцията на АБН която се състоя на 11 май 1990 г. въ Торонто Канада. БНФ е билъ представенъ въ Конференцията на Европейския Консулъ за Свобода ко-

* Телеграма на 2-ра страница

ято се е състояла на 6 юлий 1990 год. въ Мюнхенъ – Германия отъ инж. Георги Лазовъ Тъй като не е ималъ възможность никакой отъ ЦУС да отиде на Конференцията на Свѣтовната Анти-Комунистическа Лига, която се състоя на 21-26 юлий 1990 г. въ Брюксель, Белгия, д-ръ Дочевъ е натоварилъ американския известень общественикъ д-ръ Робертъ Морисъ, отъ дълги години нашъ голъмъ приятель, който отива на тая конференция като представител отъ Америка, да изнесе тамъ българския проблемъ въ връзка последнитъ избори и режима. Д-ръ Морисъ е изпълнилъ отлично задачата, за което трѣбва да му благодаримъ. Ние трѣбва да продължимъ връзкитъ си и сътрудничеството ни съ всички антикомунистически международни организации. Въ резолюциитъ на спомънатитъ конференции е взето становище относно България хармонизираю съ нашитъ разбирания.

Касиера г-нь Крумъ Радевъ даде отчетъ за касата и членския вносъ.

Инж. Александъръ Дърводелски докладва за списанието Борба, фонда Борба и специалния фондъ. Били сж издадени две редовни книжки на Борба и една специална, въ връзка изборитъ въ България, озаглавена "Ние обвиняваме", юдето сж дадени снимки, имена и пр. на избититъ жертви отъ комуниститъ. Тази книжка вѣроятно въ България е била конфискувана отъ комуниститъ и само много малко броеве сж могли да достигнатъ до адреситъ имъ. Ние направихме официалень протестъ за това нарушение отъ страна на българското правителство противъ свободната преса. Презъ периода отъ миналия конгресъ до сегашния въ фонда на Борба сж постижливи дарения 13.020 долара. Въ специалния фондъ за подпомагане борбата на опозицията въ България сж постижливи помощи 21.513.00 плусъ специални помощи отъ Австралия на сума 7.989.00 долара. Отъ миналия конгресъ въ касата имаме наличность 6.192.00 долара плусъ влогъ отъ 20.000.00 долара. Отъ тия приходи сж били направени разходи за сп. Борба 10.373.00. Изпратени сж били помощи за опозицията въ България, въ материали и пари, общо 20.895.00. Въ момента въ касата имаме наличность 11.254.00, плусъ единъ влогъ отъ 20.000.00. Този отличень резултатъ се дължи на усилията на всички дейци отъ БНФ за което имъ се изказва благодарность. БНФ е солидентъ и има всички възможности да продължи своята дейность съ успѣхъ.

Докладитъ бѣха приети и се пристяжи къмъ разглеждане положението въ България,

станалото презъ изборитъ, ситуацията следъ това и вземане становище за бъдещата дейность въ България и въ емиграция.

Дадена бѣ думата на д-ръ Никола Грозевъ, представител на Демократическия Форумъ отъ България, дашель нарочно за нашия конгресъ.

Докторъ Грозевъ, въ продължение на единъ часъ, направи отличень докладъ описвайки положението въ България, трудноститъ на опозицията, начина по който комуниститъ сж манипулирали изборитъ въ малкитъ градове и селата за да могатъ да получатъ едно незначително болшинство и да задържатъ властта. Борбата ще продължи за окончателно отстраняване на комуниститъ отъ власть. Избирането на Желю Желевъ за Председател не промѣня положението защото комуниститъ държатъ въ рѣцетъ си цѣлата власть и иматъ болшинство въ парламента. Близкитъ по идеи съ БНФ опозиционни организации каквато е Демократическия Форумъ, очакватъ отъ БНФ подкрепа морална и материална. Формирането на БНФ като една нова организация въ България, наравно съ вече съществуващитъ десетки такива, нѣма да е резултатно и не може да се очаква успѣхъ. Сега е нужно да се намѣри формулата да може всички различни групи да се събератъ, обединятъ, въ една мощна организация. БНФ може много да подпомогне за постигането на това. Бъдещето е наше, заключи д-ръ Грозевъ.

Направиха доклади за това, което сж видѣли и за впечатленията които иматъ за положението въ България, отъ тѣхното посѣщение тамъ преди изборитъ и по време на изборитъ г.г. инж. Александъръ Дърводѣлски, д-ръ Николай Алтънковъ, г-нь Марковъ и др. Изказаха се почти всички отъ присѣж-

ствуващите делегати и всички подчертаха и дадоха мнение, че БНФ, като организация във емиграция, трябва да продължи да съществува такава каквато е била до сега. Винаги ще има емиграция и тая емиграция организирана, винаги ще е нужна, може да бъде полезна и необходима. Затова идеята да се пренася организацията във България и там да съществува БНФ, каквато е във емиграция няма да има успехъ. Въ България трябва да се създаде българска организация съ нашите идеи и да съществува независима, по законите на страната, както БНФ ще остане да съществува във емиграция по тукашните закони. Тия две организации ще бъдат независими една от друга, но ще работят като два братя. Разискванъ бѣ също въпроса за идейните становища и принципи и се подчерта от всички, че БНФ остава безкомпромисно на своите антикомунистически позиции, борбата противъ комунизма ще продължи до пълното отстраняване на комунистите от власт и възстановяване на една система на свобода и демокрация, и че не може тия които сж виновни да бъдат оставени да отбѣгнатъ отговорността и тѣ сж щите да продължатъ да управляватъ, и тѣ да бъдат ония които ще правятъ промяна - това е недопустимо и БНФ не може да го приеме. Става дума за личните виновници и отговорници, и смѣната на името на комунистите, отъ комунисти на социалисти, не ги освобождава отъ отговорност нито промяна положението, нито пъкъ нашето становище по отношение на комунизма. Следъ като се взѣха подъ внимание всички тия изказвания и като се подчерта ролята която предстои на БНФ да изиграе във България и във емиграция, конгреса единодушно реши:

БНФ остава непоклатимо на своите идеини позиции по отношение на комунизма. Борбата ще продължи безъ компромисъ. БНФ остава да съществува така както е до сега съществувала във емиграция и ще даде пълната си подкрѣпа, морална и материална, за да може да се създаде във България една мощна политическа организация съ нашите идеи и разбирания, която да обедини всички които иматъ тия разбирания. Б.Н.Ф. ще почне постепенно да пренася своята политическа дейностъ във България, което ще се развива въ унисонъ съ създаването и успешното функциониране на тази всеобща организация.

Възлага се на комисията по Резолюцията да изрази въ решенията си подробности и направи възможното ясно становищата на БНФ да бъдат изложени и изразени по най-добъръ начинъ.

Следъ разглеждането на тая точка отъ дневния редъ, първото заседание на Конгреса приключи и бѣ закрито.

Второто заседание на Конгреса бѣ открито на 12 августъ, Недѣля, въ 9 ч. преди обѣдъ. Даде се думата на г-нъ Сараиановъ, отъ името на комисията по резолюцията да докладва изработеното отъ тѣхъ предложение.

Г-нъ Сараиановъ прочете цѣлия текстъ на предложената Резолюция отъ комисията. Станаха общи разисквания въ които участваха много отъ присѣтствувачите делегати. Бѣха направени редица предложения за корекции и допълнения. Като се взѣха предвидъ тия всички предложения, г-нъ Сараиановъ докладва резолюцията параграфъ по параграфъ. Следъ което тя бѣ прочетена отново и конгреса съ единодушие прие следната

♣ Резолюция ♣

1. По положението във България.

За разлика отъ другите социалистически страни, изборите във България се организираха и проведоха отъ комунистическо правителство.

Комунистите, наричащи се сега социалисти, като използваха значителни държавни сръдства за пропаганда, цѣлия чиновнически апаратъ, милиция и държавна сигурностъ, манипулиране на общественото съзнание на нѣкои социални групи население и фалшифициране на резултатите въ нѣкои райони, успѣха макаръ и съ незначително мнозинство да задържатъ властта.

Така проведените избори не изразяватъ волята на българския народъ. Ето защо веднага следъ тѣхъ борбата за свобода и демокрация се развихри съ новъ още по-голямъ размахъ и ентузиазъмъ.

Улиците и площадите бѣха буквално залети съ протестиращъ народъ. Издигнаха се лозунги за оставка на цѣлото комунистическо правителство, за наказване на виновниците за икономическия крахъ на страната, за конфискуване на имуществата на БКП и на онези партийни членове, които използватъ служебното си положение се обогатиха за смѣтка на държавата.

Особено голямо участие в тези демонстрации взе българското студентство и младежта. На площад "Демокрация", бившия пл. "9. IX.", младежите разпънаха плакати и създадоха т. н. град на истината и справедливостта. Тяхното искане бѣ оставката на редица държавни ръководители начело с бившия президент Петър Младенов и даване под съд на виновниците за избититѣ въ концлагеритѣ политически затворници.

Великото Народно Събрание, въ което комунистите /социалисти/ иматъ болшинство, следъ нѣколкократни неуспѣшни гласувания успѣ да избере новъ президентъ на страната - водача на опозиционния Съюз на Демократичнитѣ Сили, Желю Желевъ.

Желю Желевъ откакто застана начело на опозиционното демократично движение въ България се отказа отъ членството си въ БКП. Той е политикъ съ марксистически убеждения, но се различава отъ сегашнитѣ членове на БКП /БСП/ по отношение на пѣтищата за демократизиране на страната.

За сега събитията въ България потвърждаватъ изявляванията на опозиционнитѣ сили, че тѣ нѣма да влѣзатъ въ коалиция съ комунистите при едно бъдещо правителство. Този тяхенъ бойкотъ се посрѣща съ задоволство отъ цѣлия български народъ, а сжщо така и отъ БНФ.

Опозиционнитѣ сили въ България продължаватъ борбата за спечелване на предстоящитѣ избори за мѣстни административни избори. Отъ успѣха на тая дейностъ ще зависи утрешното политическо преустройство на България.

Може да се направи констатацията, че засега политическата обстановка въ страната не се е промѣнила сжществено. Комунистите все още сж на власт и тяхната административно-репресираща система, макаръ и съ притѣжана острота продължава да действа.

Народътъ поддържа опозиционнитѣ сили, но отъ това какъ тѣ ще се проявятъ въ бъдеще за спечелване на народното довѣрие ще зависи дали ще продължатъ да бждатъ политическа сила.

2. По отношение дейността на Б.Н.Ф.

Въ зависимост отъ така очерталата се политическа обстановка въ страната, Б.Н.Ф. счита за необходимо да продължи своето сжществуване и дейностъ въ емиграция. Както и до сега той ще води своята борба въ името на България и българския

народъ до пълното сваляне и унищожаване на комунизма.

Новото на политиката на Б.Н.Ф. е решението постепенно неговата политическа дейностъ да се прехвърля въ страната.

За целта е необходимо да се изпращатъ наши представители, които да се срѣщатъ съ ръководствата на сродни партии и организации. Особено внимание следва да се обърне на политически организираната българска младежъ.

Главната задача въ тази връзка е обединяването на тези сили въ една мощна демократична коалиция имаща за целъ пълното дискредитиране и свалянето на комунистическия режимъ, като въ крайна смѣтка се установи свободно демократично управление.

Б.Н.Ф. за въ бъдеще ще кооперира усилията си съ всички антикомунистически демократични сили въ страната като Българския Демократически Форумъ и други партии и групи, чиито идеи и политически цели съпадатъ съ тези на Националния Фронтъ и сж за пълното възстановяване на Търновската Конституция отъ преди 9. IX. 1944 г.

Б.Н.Ф. ще сътрудничи и помага развитието и издигането ролята на Българската Православна Църква за доброто възпитание и вѣра на българския народъ въ духа на Християнската религия и нейното пълно освобождаване отъ опекунството на комунистическата власт и тяхнитѣ агенти.

Б.Н.Ф. ще съдействува за издигане ролята и значението на Българската Армия като защитникъ на цѣлия български народъ и българската държава въ духа на здравитѣ патриотични традиции отъ преди 9. IX. 44 г.

Б.Н.Ф. ще съдействува и подпомага създаването на стабилна, икономически ефективна съ социално полезна стопанска и търговска дейностъ, базираща се на законитѣ за частната собственостъ и частната инициатива.

*****

Пристѣпи се къмъ следната точка на Дневния Редъ - избиране новъ Управителенъ Съветъ на БНФ. Г-нъ Александъръ Дърводълски поиска да направи предложение за реорганизация. Бѣ му дадена думата. Той изтъкна, че при днешната нова и различна обстановка отъ тая при която до сега организацията е развивала своята дейностъ и особено като се има предвидъ предстоящата ни роля, която ние искаме да играемъ въ България, той смѣта, и предлага, да се реконструира Управителния Съветъ на БНФ ка-

то вмѣсто председателъ, се приеме, временно, до следния конгресъ, единъ президиумъ отъ петъ души, въ които да влезатъ най-изпитанитѣ, дългогодишни ръководители на организацията, което ще е гаранция, че грѣшки ще бждатъ избѣгнати при вземане на предстоящи важни решения.

Предложението бѣ разгледано и Конгреса единодушно прие да се направи реорганизация на Управителния съветъ, временно, до следния конгресъ вмѣсто председателъ да се избере Президиумъ отъ петъ души.

Даде се думата на Комисията по Номинацията отъ името на която г-нъ Цоню Градинаровъ докладва и предложи да се избера за новъ Централенъ Управителенъ Съветъ на Б.Н.Ф. следнитѣ лица: /Централенъ Екзекутивенъ Бордъ/ -

Президиумъ: Д-ръ Иванъ Дочевъ, Инж. Ангелъ Гъндерски, Инж. Александъръ Дърводѣлски, Инж. Георги Лазовъ и Д-ръ Стефанъ Станевъ.

Подпредседателъ - Маринъ Мариновъ

Секретаръ - Симеонъ Сараиановъ

Съветници - Цоню Градинаровъ, Мирогерговъ, Тодоръ Тодоровъ и д-ръ Величко Велевъ.

Контролна Комисия - Петъръ Кирковъ, Петъръ Николовъ и Валери Йордановъ.

Редакторъ на сп. Борба инж. Георги Лазовъ

Разширенъ Съставъ на ЦУС - /Бордъ на директоритѣ/

Инж. Георги Поповъ - Берлинъ, Германия; д-ръ Илия Поповъ - Сао Пауло, Бразилия; Стефанъ Кашевъ - Турция; Иванъ Ивановъ - Испания; Петъръ Цанковъ - Холандия; Атанасъ Георгиевъ - Нова Зеландия; Владимиръ Дендовъ - Франция; Петъръ Банковъ - Монреалъ, Канада; д-ръ Асенъ Дърводѣлски - Илинойс, САЩ; Георги Антоновъ - Аризона; Никола Атанасовъ - Швеция; Димитъръ Николовъ - Отава, Канада; Никола Янакиевъ - Чикаго САЩ; Наско Бочевъ - Рио де Жанейро, Бразилия; Живко Сребровъ - Австралия; Йосифъ Загорски - Швейцария; д-ръ Михаилъ Нерезовъ - Венецуела; Александъръ Будиновъ - Франция; Енрико Делъ Белло - Италия; Петъръ Петровъ - Австралия; Лука Арсовъ - Ниагара Фалсъ, Канада; Емилъ Атанасовъ - Ню Йоркъ, САЩ; Петъръ Прешленковъ - Флорида, САЩ; д-ръ Иванъ Добревъ - Ванкуверъ, Канада; Димитъръ Бойковъ - Калифорния, САЩ; Симеонъ Семовъ - Южна Каролина, САЩ; Атанасъ Панайотовъ - Гамбия.

Тръститѣ на фондъ Борба и Специалния Фондъ оставатъ същитѣ.

Конгреса единодушно избра за новъ Централенъ Управителенъ Съветъ на БНФ предложенитѣ отъ Номинационната Комисия лица споменати по-горе.

Следъ приключване на избора за новъ ЦУС на БНФ се пристягли къмъ разглеждане поставенитѣ въпроси въ точка разни.

Разгледа се въпроса за членската вноска и се реши да се промѣни решението на миналия конгресъ и членската вноска да остане както бѣше преди - 10 долара за годината.

Разгледа се писмото на г-нъ Енрико Делъ Белло отъ Италия, който излага, че сега пристигатъ много нови емигранти отъ България, поради това че положението не се е промѣнило и че тия емигранти иматъ нужда отъ помощъ. За съжаление има много трудности, защото Америка и Канада спрѣха приемането имъ. Такива емигранти има много въ Италия, които сж въ окаяно положение. Г-нъ Делъ Белло отъ години развива една отлична дейность въ подпомагане на емигрантитѣ и, това е честь не само за него но и за насъ тъй като той е нашъ представителъ. Конгресътъ изказа похвала на г-нъ Енрико Делъ Белло за неговата дейность да подпомага емигрантитѣ и реши да му се даде необходимото пълномощно, за да бжде подпомогнатъ въ работата му.

Г-нъ Арсовъ отъ Ниагара Фалсъ, Канада докладва, че тамъ също пристигатъ много нови емигранти и той ги подпомага съ каквото може. Конгресътъ го поздрави за неговата дейность и реши да му се оказва всѣка възможна помощъ.

Докладва се, че е полученъ протоколъ за основаване новъ клонъ на БНФ въ Виена - Австрия. Протоколътъ е подписанъ отъ седемъ души основатели. Реши се клоната да бжде приетъ въ БНФ, да се поздравятъ новитѣ наши сътрудници отъ името на конгреса и да имъ се окаже възможната подкрѣпа за разширяване тѣхната дейность.

Предложи се и бѣ прието, резолюцията на конгреса да бжде преведена и отпечатана на английски и възможнитѣ други езици, и се разпространи, най-напредъ до отговорнитѣ фактори въ Западнитѣ страни, за да станатъ известни нашитѣ становища.

Предложи се и бѣ решено да се изпрати официално писмо до Президента Георги Бушъ и до всички други отговорни лица съ което да имъ се съобщи за нашето станови-

ще по развоја на събитията въ България като се подчертае, че тамъ още не е станала промѣна, комунистите все още държатъ властта, да се апелира да не се даватъ помощи и заеми на българското правителство, докато не стане истинска промѣна на режима. Отпускането на нови помощи дава възможности на комунистите да се закрепятъ на власт и ще забави процеса за демократизирането на България.

Г-нъ Прешленковъ, делегатъ отъ Флорида, повдигна въпроса за възстановяването на Търновската Конституция, а също така, че е нужно да се направи отъ страна на БНФ, едно изложение за икономическото положение на България и онова което трѣбва да се направи за неговото подобрене. Възложи се на г-нъ Прешленковъ да представи единъ проектъ на ЦУС който да го разгледа и направи отъ името на БНФ изложение до отговорните страни на Запада.

Даде се думата на г-жа Дора Николова емигрантка сега въ Аризона, журналистка по професия, която работи, пише писма и изложения по българските въпроси въ подкрепа на нашата кауза. Г-жа Николова каза нѣколко думи и раздаде на делегатите копия отъ последните нейни писма и изложения. Тя върши отлична работа и бѣ поздравена за това.

Съ това се приключи дневния редъ на конгреса. Д-ръ Иванъ Дочевъ като председател на конгреса, благодари на всички делегати за тяхното съдействие да поематъ решенията, които взе конгреса и които той върва ще спомогнатъ на БНФ още по-добре да изпълни дългътъ си къмъ народъ и Родина. Съ тия думи и пожелания скоро да видимъ напълно свободна и демократична България, щастлива и благоденстваща както преди комунизма, обяви конгреса за закритъ.

Прожектиранъ бѣ специаленъ филмъ направенъ въ връзка промѣните въ България. Въ филма се дадоха сцени отъ миналото, Царското Семейство и Царъ Симеонъ, дадоха се други сцени отъ времето когато Тодоръ Живковъ командуваше България и следъ това отъ отстраняването му и отиване въ затвора. Най-главната частъ, по-вече отъ част и половина, се прожектираха нѣколко отъ голѣмитъ опозиционни митинги въ София, и лидерите на опозицията произнасящи своите рѣчи. Всичко това предизвика ентузиазъмъ всрѣдъ присѣтстващите. Събранието продължи три часа и всички се разотидоха много доволни. БНФ се ползува въ Чикаго съ голѣмъ престижъ.

Вечерта, на 12 августъ - Недѣля, делегатите бѣха поканени отъ г-жа д-ръ Паприкова, въ нейния домъ, на приятелска срѣща. Всички бѣха се събрали въ нарочно декорираната по български стилъ и съ български мотиви стая още отъ времето, когато д-ръ Паприковъ бѣше живъ. Обстановката бѣ най-задушерна, и всички прекараха нѣколко часа въ приятелска атмосфера при г-жа Паприкова. Имахме чувството, че д-ръ Паприковъ е между насъ, и това сблужи всички като едно семейство, каквото семейство за насъ е БНФ.

Събирането на всички делегати, преди разотиването имъ въ дома на покойния председател на БНФ д-ръ Георги Паприковъ наистина бѣше единъ завършекъ на конгреса който никой нѣма да забрави.

На 12 августъ 1990 год. Недѣля, по случай конгреса на БНФ въ Чикаго, въ една отъ залите на хотелъ "Комфортъ Инн." О'Хара - Чикаго, юдето заседаваше конгреса, се състоя срѣща съ емиграцията отъ Чикаго. Залата бѣ препълнена съ родолюбиви сънародници.

Въ три часа следобѣдъ инж. Александъръ Дърводѣлски откри събранието съ подходяще слово, въ което той подчерта, че това за което се боримъ по-вече отъ 45 години е вече въ процеса на осъществяването си.

Говорители на събранието бѣха д-ръ Иванъ Дочевъ и д-ръ Никола Грозевъ, гостъ отъ България. И двамата говорители държахъ прочувствени речи.

УНИЖЕНИЯТА НА БЪЛГАРИЯ

Както човък се ражда, по каприза на случая, в богатство или нищета, съ или безъ възможность цѣлостно да изяви себе си въ отрѣзка на времето, предоставено му отъ живота, така той не може да избира и народа, въ чиито недра се е появилъ.

Поколнито, къмъ което принадлежа, осъзна отъ ранното си юншество, че България не бѣше отъ галеницитѣ на сѣдбата. Отъ столѣтия нашитѣ предци плащаха изключително висока цена за това, че ханъ Аспарухъ бѣше избралъ толкова хубава земя, на такъвъ вѣтровитѣ кръстопѣтъ на историята. Въпрѣки, че Цариградската конференция на Великитѣ сили презъ 1876 год. бѣше очертала границитѣ на земитѣ, където преобладаваше българското население, въ предѣлитѣ на българската държава се оказаха само около половината отъ тѣзи земи. На отечеството ни бѣше отредена ролята на жалка пионка въ играта на "гольмитѣ" за завладяването или съответно за защитата на Цариградскитѣ проливи. Следъ бурята на Втората свѣтвна война ние, вече възмъжали, се видѣхме граждани на страна безъ собствена физиономия, презрително наричана "най-вѣрниятъ съюзникъ" на СССР и както се узна наскоро, на два пѣти самопредлагала се, чрезъ отказъ отъ своята ограничена независимостъ, да стане негова 16-та република. Нашето знаме, декорирано съ гербъ съ червена петолъчка, и химнъ съ пришитъ куплетъ, славословецъ вѣрноподавически друга държава, се вѣха и изпѣлняваха не самостоятелно, а ВИНАГИ ЗАЕДНО съ знамето и химна на "великата братска страна". Въ спортни състезания, при наша победа срещу отбори на същата тази страна, ние, оглеждайки се, свенливо изразявахме радостта си. Така стана презъ 1954 година при първата загуба въ историята на волейболния отборъ на СССР на стадион "Василь Левски". Защо се бѣше стигнало до тамъ? Колко тежка бѣше личната вина на България?

Отговорътъ на нѣкои отъ поставенитѣ въпроси е свързанъ съ събитията отъ 1940 до 1944 година. За по-добра прегледность представяме тѣзи събития ПАРАЛЕЛНО съ тѣхния развой въ съседна Румъния, която също бѣше членъ на Тристранния пактъ, съюзникъ

на Остъта и участникъ въ Втората световна война.

I. Паралелъ. Тристранниятъ пактъ бѣше подписанъ на 27. септ. 1940 г. между Германия, Италия и Япония. На 16 окт. 1940 г. външниятъ министъръ на Райха фонъ Рибентропъ телеграфически покани България въ тридневенъ срокъ да се присъедини къмъ пакта. Последва предпазливъ български отказъ, мотивиранъ съ несигурното положение на Балканитѣ. За разлика отъ насъ, Румъния безъ колебание се присъедини на 23 XI с.г. /Унгария – на 20 XI с.г. и Словашко на 24 XI с.г./. Междувременно България отклони италианското предложение да участвува въ нападението срещу Гърция, което позволи на последната да предиспозира армиитѣ си и да задържи за дълго италианския агресор. Едва когато стана неизбежно германското включване въ войната срещу Гърция и 300 хил. елитна германска армия, разположена въ Румъния, трѣбваше да пресече Дунава, България се присъедини къмъ Тристранния пактъ /1 мартъ 1941 год. т.е. четири и половина месеца следъ дадението отъ Рибентропъ тридневенъ срокъ/. Едно отъ нашитѣ условия за влизане въ пакта бѣше ДА НЪМА БЪЛГАРСКО ВОЕННО УЧАСТИЕ!

II. Паралелъ. Отъ началото на войната срещу СССР /22 юни 1941 г./ Румъния активно участвуваше въ военнитѣ действия на германска страна. Нейни армии се сражаваха презъ цѣлата война, достигнаха Сталинградъ и дадоха нѣколко стотинъ хиляди жертви. България не влѣзе въ тази война, не прекъсна дипломатическитѣ си отношения съ СССР, като съответнитѣ легации въ София и Москва функционираха до 5-ти септември 1944 год., когато СССР обяви война на България.

III. Паралелъ. Много румънски селища бѣха прегазени отъ разрушителния ваялъкъ на войната, докато българска територия НЕ СТАНА ТЕАТЪРЪ НА ВОЕННИ ДЕЙСТВИЯ.

IV. Паралелъ. Румъния приключи войната съ загуби на територии: Буковина, Бесарабия и Южна Добруджа. България запази въ следвоеннитѣ си предѣли Южна Добруджа, придобита съ договора отъ Крайова 1940 г.

V. Паралелъ – ВЪЗМЕЗДИЕТО. За покорното присъединяване къмъ Германия, за стотинитѣ хиляди жертви въ тригодишната война срещу СССР, за разрушенията и загубата на територии РУМЪНСКИЯТЪ НАРОДЕНЪ СЪДЪ осъди на смъртъ 15 – 20 души. А въ България, въпрѣки протакането и неохотното присъеди-

няване към Тристранния пакт, въпреки неучастието въ активни военни действия, въпреки необявяването на война срещу СССР, въпреки малкия брой жертви, въпреки запазването на придобитата Южна Добруджа, БЪЛГАРСКИТЪ НАРОДНИ СЪДИЛИЩА официално осъдиха на смърт 2730 души, като освен тѣхъ, неофициално, като жертви на престъпън произволъ, изчезнаха безследно следъ 9 септемврий 1944 година около 20-30 хиляди души, въ числото на които стотици интелектуалци - общественици, политици, кри-

сти, учени, журналисти, писатели, лѣкари и много други.

Напомнянето на тѣзи не всѣкому известни факти за крестящата разлика въ поведението на Румъния и България презъ Втората свѣтвна война и несъразмѣрната жестокостъ следъ това на т.н. "Народни съдилища" и "безотговорни отмѣстители" трѣбва да послужи за обяснение по чия вина унижена и интелектуално обезкървена България получи предъ свѣта етикета "най-върѣн сателитъ на СССР".

М. Спасовъ - София

А П Е Л

До ръководителя на българската православна църква

Максим - Патриарх български

Във връзка с навлизащото обновление, свобода и демокрация в нашата страна, вземайки предвид Вашата съвместна с г-н Живков дейност, подкопаваща основите на православието и разклащаща авторитета на Българската Православна Църква пред целия български народ

А п е л и р а м :

Незабавно да подадете своята оставка, следвайки примера на поставения от чаушесковата диктатура румънски патриарх !

Вярвам, че Българската Православна Църква ще излезне достойно от тази комплицирана ситуация и не ще предприеме гонения срещу своите компрометирани членове, които доброволно се откажат от недостойно заеманите от тях по време на комунистическия режим постове, като им се предостави възможност да се оттеглят и прекарат спокойно своите старини в избрана от самите тях света обител.

Призовавам представителите на демократичните сили, Комитета за Защита на Религиозните права на Съвеста и Духовните ценности, на Християнския Съюз "Спасение", както и средствата за масова информация да съдействуват за обнародването на този А П Е Л и предлагането му за дискусия и решение пред църковно народен събор.

Божие милосърдие да бъде над всички нас !!! Бог да пази България !!!

Пасау - ГФР

Искрено ваш: отец Виктор Иванов

ФАЛШИФИКАТОРИ НА БЪЛГАРСКАТА ИСТОРИЯ

Отъ 1963 до 1969 година излъзоха последователно петъ тома българска енциклопедия, издание на Българската Академия на Наукитъ. В съставянето ся взъли участие 30 членове на Главната дирекция и 1.500 ново-изучени, автори, редактори, рецензенти, консултанти и специалисти на Б.А.Н. отъ висши учебни заведения, отъ културни учреждения и обществени организации.

Една цъла армия отъ добре платени и угоени лъжци, се заели да преобразяватъ българската история. Като изключимъ малкото и оскудени географски данни, които трудно могатъ да се префасониратъ, личатъ биографии само на прогресивни писатели и шепа учени отъ свободния свѣтъ. Сръщаме хиляди и хиляди съветски изобретатели, заслужили дейци и великани на маркисически науки, засенчили по всички пѣтища малкото на брой учени отъ останалитъ страни. Следватъ стотици и хиляди партизански величия извадени отъ нафталина и богато украсени съ героична слава за "освобождението" на България презъ 1944 година, докато нашитъ близки на сърдце шепа революционери отъ петвъковното робство се топятъ предъ тяхъ и чезнатъ като снѣжинки подъ палецо слънце...

Съ други думи презъ Отоманското владичество, народа не е ималъ крестяща нужда отъ революционери, но следъ Освобождението за нѣкакви си 60 години се надига вълна отъ стотици и хиляди национални герои да освобождаватъ отново българската държава ! Споредъ горе изброенитъ "Учени" въ страната веднага плувнали смѣли революционери, борци, съмишленици, ятаци и активни дейци, скочили съ оржие на налагатъ чуждо съветско господство.

Така преди девети септемврий въ България цари мракобесие и беззаконие. Уволняватъ се мирни служители. Съ и безъ съдъ се вкарватъ по затворитъ невинни хора, а явни убийци и терористи, оскудени на смъртъ, следъ година-две заминаватъ за Съвесткия Съюзъ за да ги изпратятъ отново въоръжени до зѣби съ подводници и парашути надъ Родината за саботажни действия.

Отъ 1978 до 1988 год., сжитъ угоени "учени" при Б.А.Н. издадоха друга шест томна енциклопедия, препълнена съ новооткрити "борци". Но въ последния томъ думата "Сталинъ" не съществува ! Ученитъ го пропуснаха безъ да го маркиратъ за потъналь въ историята или наградятъ съ орденъ за "Свѣтовенъ колачъ", защото въ предишната енциклопедия сжитъ академици го направиха герои на Съветския Съюзъ съ огромни заслуги предъ партията.

... Но най-гольмата фалшификация извърши "Народна младежъ", издателство на Ц.К. на ДКМС. Тамъ презъ 1986 година отпечатаха сборникъ отъ писма, документи и материали за Христо Ботевъ подъ заглавие: - "Ботевитъ четници разказватъ"...

Много любопитно е да се знае отъ нашитъ емигранти какво разказватъ тѣзи "Ботевитъ четници" подъ перото на комуниститъ.

Първата фалшификация, която бие на очи е статията отъ Тодоръ Живковъ, писана въ вестникъ "Ботевградски новини" на 28 ноемврий 1937 година подъ заглавие: "Какво ни завещаха".

Въ горе-упоменатата година малцина професори отъ Софийския Университетъ можеха да се похвалятъ съ толкова колоритенъ и академиченъ стилъ, камо ли авторътъ, който винаги сричаше написанитъ му речи !

Като изключимъ документитъ и нѣкои украсени твърдения, читателя остава очуденъ отъ изказванията на близо 200 Ботевитъ четници, тръгнали презъ Дунава съ кораба "Радецки" не да освобождаватъ България, а да въдворяватъ КОМУНИСТИЧЕСКИ РЕЖИМЪ !

Чете, българския народъ на запалена свѣщъ въ студената стая тази нова история и си мисли: - Браво на турския башибозукъ дето излови Ботевитъ комунисти и ги прати на заточение, че ако бѣха успѣли тогава да комунизиратъ България, СТО И ДЕСЕТЪ ГОДИНИ щѣхме да стоимъ на тъмно безъ хлѣбъ, безъ лукъ и чесънь, домати, фасулъ и леща, а презъ турско и царско имаше въ изобилие, дори агнешко за цълия народъ !"

НАРОДАЪ

Предъ прага сме на отхвърлянето на комунистическата диктатура въ окупиранитѣ отъ Съветския Съюзъ страни, както и въ България. Това развитие започна отъ "страната добродетелка" съ омирисването на главата на руската щука.

Престъпната политика на Русия, забравете Съветския Съюзъ, започва отъ времето на царь Петъръ Велики. Стомахътъ на огромното животно съ лакоми уста, никога не наситило се да граби, сега е празенъ и това го докара до настоящето печално положение. Не чувството на хуманностъ доведе господиъ Горбачовъ въ Бѣлия Домъ, не новитѣ лозунги и платформи за престройки, а наближаващата пълна катастрофа, водеща до гладъ и мизерия.

Моятъ дѣдо казваше за комунизма: "Не може да продължи повече отъ едно столѣтие, тъй като е сътворенъ отъ озлобени хора лентяи, лъжци, предатели, убийци и некадърници."

Но къде стои България и българскиятъ народъ? Подъ водителството на нашитѣ ханове, ние се установихме на Балканския полуостровъ, създадохме велика история, докато паднахме подъ ударитѣ на турскитѣ пълчища въ петвѣковно робство. На края, "българския народъ" се осъзна и поведе борба за освобождението си. Това е гръшката, съ която бѣхме заблуждавани отъ деца. Фактически, само едно малцинство – борци роди майка България – Паисии, Левски, Караджата, Бенковски, Попъ Харитонъ – възрожденци и комити, които се броятъ на пръсти. Това бѣха елементитѣ на борбата, които, поставени въ киселината на народа произведоха електричеството на революцията.

Левски, следъ седемъ години бѣ предаденъ на турцитѣ отъ българинъ и увисна на бесилката. Ботевъ трѣбваше да плаща суроватката на нѣкой си чобанинъ въ Балкана, само дни преди да даде живота си за свободата на своя народъ.

При създаването на Нова България, пакъ едно малцинство се бори противъ невежитѣ, неуморно работи за издигане на просвѣтата, благоустройство и повишаване моралнитѣ и трудолюбиви качества на народа.

Въ сящото време, нѣкои отъ изчадията на този народъ най-жестоко убиха Стамболовъ, Петковъ, Алеко; хвърляха църкви въ въздуха, правѣха атентати и служеха на чужди интереси, диктувани отъ "Матушка Русия".

Наистина, "дѣдо Иванъ" освободи България следъ петъ вѣковно робство, но съ каква целъ?

Пакъ дѣдо ми Михаль, останалъ сиракъ – отъ родители убити отъ турцитѣ – казваше "Едва се отървахме отъ освободителитѣ си." Още веднажъ, само една шепа истински българи, начело съ Батенбергъ и Стамболовъ, успѣха да направятъ Съединението и се отърватъ отъ рускитѣ грабителни.

Нашиятъ Незабравимъ Царь Борисъ III се стара съ ловка политика въ тежкитѣ военни години да запази народа и България отъ ужаситѣ на войната. Той бѣ единствениятъ водачъ въ Европа, който запази българскитѣ евреи, обедини българитѣ въ почти етническитѣ имъ граници и накрая даде живота си за този народъ, който и до днесъ се страхува да спомене името Му, а коститѣ Му бѣха неизвестно къде захвърлени.

Дойде 9-ти септемврий 1944 година.

Кои бѣха хората, които избиха нашата интелигенция най-жестоко и погазиха всичко останало чисто и свето? Това бѣха българи! Много отъ насъ, които сме живѣли въ тази гадна епоха видѣхме лицата на тѣзи братя и сестри, издѣнки отъ нашия народъ...

Въ пиянско безумие тѣ крещяха по улици и площади на родния ми градъ Ямболъ подъ ржководството на партийнитѣ микрофони "Смъртъ на фашиститѣ". Предъ тѣхъ водѣха завързани въ вериги видни граждани, офицери, учители и свещеници. Стотици бѣха избити, начело съ всеуважавания кметъ на града.

Въ този моментъ азъ се отвратихъ отъ думата "Народъ" и "Народно".

Но друга врата скоро ще се отвори... Трѣбва да се осъзнаемъ! Трѣбва да видимъ нашия народъ такъвъ, какъвто е и работимъ за неговото прераждане.

Поклонъ предъ всички избити и захвърлени въ комунистическитѣ "Диаръ Бекири".

Поклонъ предъ това малцинство, което както въ миналото, така и сега се бори за истинското освобождение на този народъ.

Борисъ Кочуковъ
бившъ кадетъ отъ
В.Н.В. училище

КУХНЯТА

НА ТЕРОРА

Когато говоримъ за продължителния и неотслабващ въ своитъ терористични мѣроприятия спрямо народа ни комунистически режимъ, необходимо е да изтъкнемъ името на единъ неизвестенъ отдѣлъ при Ц.К. на Б.К.П., а именно: отдѣлтъ за личенъ съставъ и задгранични кадри, оглавяванъ близо четири десетилѣтия отъ Желѣзко Колевъ, бившъ началникъ на 4-ти милиционерски участъкъ въвъ София - отговоренъ за "безследно изчезналитъ" хиляди български граждани презъ месецъ октомври 1944 г. съсъ постояненъ неговъ сътрудникъ известния у насъ Мирчо Спасовъ, цѣли 33 години несмѣняемъ първи зам. министъръ на вътрешнитъ работи и ръководителъ на органитъ на ДС и концентрационнитъ лагери въ България, замѣстилъ въ последнитъ години Желѣзко Колевъ въ гореспоменатия отдѣлъ на Ц.К. на Б.К.П. Този почти незабележимъ за обикновенния гражданинъ у насъ отдѣлъ: личенъ съставъ и задгранични кадри, чието истинско име би трѣбвало да бѣде: конспиративенъ съставъ и задгранични акции - е най-зловещото гнѣздо, отъ което произлизатъ всички злини и нещастия за народа ни отъ 45 години насамъ: преследвания, всѣване на страхъ, мними обвинения, изпращане на лагери, монтиране на процеси и смъртни наказания, мъчения и инквизиции, вербуване и изнудване на граждани - "операции" въ и извънъ предѣлитъ на страната спрямо невинни хора - сѣ негово дѣло. Този отдѣлъ е стоялъ фактически надъ партията, надъ политбюро, опредѣлялъ е кои лица да бѣдатъ назначавани за министри, посланници и пр. и кой да бѣде отстраненъ поради неподчинение. Развита до неузнаваемостъ мрежа въ и вънъ предѣлитъ на страната сѣ позволявали на този отдѣлъ да следи и наблюдава както партийнитъ си членове, така и почти всѣко отдѣлно семейство и отдѣленъ човѣкъ, да проникнатъ въ гнѣнкитъ на мисълта, чувствата и намѣренията на всѣки единъ поотдѣлно. Тази перфекционизирана машинерия е действувала презъ цѣлото време. Отъ тукъ

сѣ давани нареждания за изпълнение и действия на органитъ на МВР и ДС, както и развитата мрежа отъ агенти въ чуждитъ страни и запада.

Събранитъ сведения сѣ били трупани въ специални досиета, отъ които повечето ознаменувани съ надписъ: "потенциално опасенъ". Тѣзи лица сѣ били особено зорко наблюдавани и следени, и периодически викани "за справка" въ специалнитъ служби и подлагани на кръстосанъ разпитъ съ и безъ поводъ.

Набелязването на жертвитъ е ставало лично отъ тѣсния кръгъ отъ членоветъ на отдѣла за личенъ съставъ и задгранични кадри къмъ ЦК на БКП и привеждани безапелационно въ действие.

Архивътъ на този злополученъ отдѣлъ при ЦК на БКП сигурно би разкрилъ тайнитъ на всички злодѣяния и престѣпления на режима. Затова първа и неотложна задача на правителството и партията сега би трѣбвало да бѣде блокирането и осигуряването неприкосновеността на този архивъ и всички книжа в него, при надзора на прокуратурата и представители на обществеността.

Отъ тукъ биха се разкрили всички извършени противозаконни акции на властта както въ страната така и въ чужбина, сѣщо и свързанитъ съ това изпълнители. Наложително ще бѣде и блокирането и осигуряването неприкосновеността на всички лични досиета на гражданитъ, съхранявани въ МВР и специалния отдѣлъ за разследване къмъ ДС. въ интереситъ на истината.

За сега всичко е още въ рѣцетъ на правовѣрни служители на стария режимъ, изпитани въ мълчание и вѣрностъ къмъ партията и ръководителитъ ѝ. Има опасностъ поради това отъ унищожаване и манипулиране на истината, на ценни документи, които ще разкриятъ самата истина за всичко.

Стилтъ и методитъ, човѣконенавистнитъ и чудовишни начини на действие на горепосочения отдѣлъ не могатъ само въ нѣколко реда да бѣдатъ описани, но тѣ се знаятъ добре отъ цѣлия нашъ народъ подгисканъ и прикованъ отъ смъртенъ страхъ десетилѣтия наредъ. Това никога не бива да се повтори. Необходими сѣ бързи и решителни мѣрки отъ страна на свѣтовната общественостъ. Народътъ ни постепенно се отърсва отъ този страхъ и дава изразъ на негодуванието си и дълбокото си възмущение.

ВМЪСТО РАЖДАНЕ - АБОРТЪ

Няма съмнение, че темата "Изборитъ" ще съжитствува дълго българския печатъ, информационнитъ срѣдства, уличнитъ и кръчмарскитъ разговори. Наричаме ги "свободни" безъ дори да си даваме смѣтка за съдържанието на това понятие. Както изборитъ, така предизборната и следъ изборна гарнитурата ще сѣ обектъ на компетентни и булевардни анализи. Ще ги анализиратъ политици, философи, историци и социолози; селяни и работници; интеллигентни и неуки; обикновени и "бого"-избрани; свѣщеници и бездѣлници. Ще ги анализира всѣки - кой какъ може и какъ му допада. Може би, въ това нѣма нищо лошо и излишно, тъй като то е все пакъ една отъ пѣсчинкитъ, които изграждатъ джоната, която наричаме свобода. Звучи парадоксално, че отождествявамъ свободата съ пѣсчината джона, но мисля, че нашата свобода е точно такава.

Всѣки отъ пиенитъ и коментирацитъ ще представя себе си за пророкъ. Ще пише, не за да открие прозореца къмъ истината. Не за да я наречемъ такава, каквато е въ сжщностъ тя, а за да покажемъ себе си, таква каквито не сме.

Може би, едно е ясно, че специалиститъ по прогнозиране на резултатитъ отъ изборитъ въ България, биха сбъркали по-малко, ако вмѣсто общество отъ хора, бѣха наблюдавали поведението на единъ мравунякъ, стадо кротки животни и глутница вълци или поведението на шрауси нападнати отъ семейство бенгалски тигри.

Вѣренъ на своята хищническа природа, хамелеонътъ БСП построи и реализира сценария на играта си съ голѣма виртуозностъ. За разлика отъ другъ пътъ, БСП много малко говорѣха и пишѣха за изборитъ. Директни призиви "Гласувайте за насъ - отъ насъ по-добри нѣма !" се избѣгваха. Използуваха печата си, радиото и телевизията не да се хвалятъ, а за да говорятъ за свойтъ грѣшки; за грѣшитъ и престѣпленията на правещкия нещастникъ. Тѣ смѣло и открито се критикуваха за слабости и грѣшки отъ последна инстанция и лукаво и хитро скриваха и избѣгваха критиката по сжщественото. За критика по устойтъ на системата,

по "дружбата съ голѣмия и великъ братъ", по престѣпната дейностъ на живковата клика, т.е. днешнитъ управници и пр. и дума не се отвори. Т.Е. - тѣ си правѣха градивна самокритика, ржководейки се отъ правилото - "признавъ грѣхъ-половинъ грѣхъ". Няма съмнение, че самокритичността пленява по-емоционалната аудитория отъ обществото и това допринесе за успѣха имъ. Едва ли нѣкои отъ комуниститъ е изучаватъ софистика и евристика като теория, но изборнитъ резултати показватъ, че /софистичното/ и /евристичното/ начало сѣ генетично наложени въ тѣхъ. Тѣ много умѣло манипулираха значителна частъ отъ обществото, като подмѣниха тезиса на злободневнитъ парливи проблеми съ нѣща, които сѣ периферни, отшумѣли и така да се каже обществена тайна. Тѣ се надпреварваха да пишатъ и говорятъ за грѣшки и престѣпления, които отдавна сѣ известни на обществеността и сжщественото е, че тѣ всичко преписваха на дребното и нещастно човѣче отъ Правецъ. Появиха се "доказателства", че Живковъ е билъ агентъ на Гешевъ. Разбира се, това би било честъ за Живковъ, но е съмнително единъ умѣнъ и достоенъ българинъ като Гешевъ да привлече въ агентурния си апаратъ човѣкъ съ толкова скромни интелектуални възможности. Но дори и да е вѣрно това, то вѣроятно онѣзи, които изнасятъ тази информация, която се промъкваше тукъ-тамъ още отъ 1985 год. сѣ могли да намѣрятъ начинъ и срѣдства, да сторятъ това много по-рано - преди 5 години. Защо това стана именно сега? Това ли е най-важно на този етапъ отъ време? Ясно е, че тукъ по-скоро става дума за запълването на единъ вакумъ, за задоволяването на опредѣлени човѣшки страсти, за отвличане вниманието на хората отъ много по-сжществени нѣща. Не бихме се учудили, ако, въ недалечно време чуемъ, че Живковъ е починалъ. Общественото мнение е обработено и подготвено за такъвъ край. Първо се каза, че е "болень", после, че е "сериозно болень" и е подъ непрекъснатъ лѣкарски контролъ", а следъ това, че е съ "разстроена психика". Разбира се, че въ времето на "Гласностъ" и "Демокрация" комуниститъ нѣма да позволятъ на своя довчерашенъ главатаръ да се защити и оправдае. Чисто и просто, много възможно е да не му разрешатъ да говори предъ народа.

Другата особеностъ тази годишнитъ из-

бори е, че много умъло се кокетничеше с малцинствата и онъзи, които бяха съ по низък интелектуален уровень приеха флирта на проститутката като изповедь на девица от времето на романтизма.

Не отъ беззначение за успъха бѣ и факта, че сръдствата за производство и потръбление сѣ въ рѣцетѣ на Б.С.П. /комунисти/, а това имъ позволи да спечелятъ сѣ демагогични символични подавания значителна частъ отъ населението въ провинцията.

Също така за успъхъ на БСП допринесе и факта, че за разлика отъ другъ пътъ, тѣ сега не издигнаха въ рангъ на своя официална партийна политика дискредитирането на свойтѣ политически противници. Тѣ внушаваха една толерантностъ, но това бѣ само афишната страна на тѣхната позиция. Всъщностъ, чрезъ свойтѣ официални копои и глашатаи, които формално сѣ извънъ тѣхната игра, тѣ много по-добре реализираха своята дискредитираща политика и то особено по отношение на лидера на опозицията, която е извънъ С.Д.С.

Списъкътъ на компонентитѣ на комунистическата игра, на която се дължи и успъхътъ имъ, е дългъ. Но да спремъ до тукъ и надникнемъ въ двора на опозицията.

Не можемъ да не се възхитимъ на честната и принципна борба на опозицията. Справедливо е никой да не я вини за неуспъха, а да ѝ помогнемъ споредъ възможноститѣ си. Тя е млада и безъ достатъчно опитъ. Дори ако опозицията бѣше спечелила изборитѣ на този етапъ, то убеденъ съмъ, че това въ никакъвъ случай не ще е критерии за зрѣлостта на нашата нация. Една евентуална победа, щѣше да бѣде повече случайна, отколкото закономѣрна. Тя по-скоро щѣше да изразява въ най-голяма степенъ народната омраза къмъ комунистическитѣ водачи. Въ много малка степенъ омраза къмъ политическата система и въ най-малка степенъ щѣше да показва, че свободата е една вътрешна осъзната необходимостъ на болшинството хора отъ нацията ни и другитѣ народности, които живѣятъ въ предѣлитѣ на България.

При това състояние на резултатитѣ възникватъ редъ въпроси: - Даде ли си опозицията въ пълнота смѣтка за това, кой стои срещу нея? Какво е естеството на нейния противникъ? Какво е състоянието на народа по слоеве и каква е неговата нагласа? Кой ще сѣ факторитѣ, които ще каратъ този народъ да мѣни решенията си по-

лесно отъ долнитѣ си дрѣхи? Кой сѣ причинитѣ, които ще го заставятъ да избере онова, което не му харесва? Тръбва ли да се правятъ компромиси - кога, къде, какъ и въ каква степенъ?

Не е пресилено, ако се каже, че лидеритѣ на опозицията сръзнаха повече трудности всрѣдъ свойтѣ сръди, отколкото въ борбата съ комунистическитѣ водачи и тѣхнитѣ пазители. Въ опозицията се водѣха борби по несъщественни въпроси, за лидерство, популярностъ и властъ. На лице сѣ егоистични, задкулисни и примитивни страсти; на лице сѣ нагона за властъ и блѣсъкъ.

Като ли че, по-прѣко и конкретно трѣбваше да се пише и говори за практическото решаване икономическитѣ и социални проблеми на нацията ни като цѣло и на отдѣлния човѣкъ отъ обществото. Въ незадоволителна степенъ и не всичко се пишеше за престѣпната дейностъ на ония, които узурпираха властта следъ Живковъ; за кокетството и флирта на Младеновци, Лиловци, Джуровци, Лукановци, та дори и такива като Сл. Трънсковци, Чанковци, Юговци, Гръбчевски и пр., което Младеновъ, следъ падането на Живковъ нарече "будна съвестъ на партията" - Нима преклонението, което бѣ засвидетелствувано и следъ изборитѣ, предъ мавзолея на препарирания терористъ и предателъ на България - не е срамъ и позоръ; нима този актъ на поднасяне на вѣнецъ предъ мавзолея на препарирания хищникъ не е освенъ всичко друго, то и антитеза на довчерашни декларации?! Нима бѣ излишно да се намѣри мѣсто и форма въ печата, радиото, телевизия и пр. за оная престѣпна комунистическа дейностъ, която продължава и сега! - Нима не е по-полезно, а безспорно и интересно, вмѣсто читателя да чете за това, че "героя Х" е арестуванъ за 1-2 и 5 дена и колко "геройски" се е държалъ по време на ареста, то да научи, че Сергей Антоновъ е бившъ "офицеръ съ специално предназначение", т. е. офицеръ отъ I-во гл. у-ние на Д.С., че презъ 1969 год. е завършилъ профила "Д.С." въ специалната школа на М.В.Р. "Геогри Димитровъ" и че бившето министерство на Младеновъ е имало съгласувано отношение по неговото изпращане въ Римъ; че Айвазовъ и Василевъ лъжатъ като твърдятъ, че не знаятъ "една дума на английски", тѣй като тѣ завършиха шесть месечния курсъ по английски за ръководни кадри въ Банкя? Не трѣбва ли народътъ да знае за онази странна

школа във Велинградъ, Пазарджишко, която ужъ е военно подълнение и че въ нея обучаватъ палестинци, сирийци, либийци, та дори и кюрди, но не на тракийски фолклоръ. – Интересъ представлява и школата на МВР, която също ужъ е военно подълнение, срещу двореца "Враня". Тукъ съвсемъ не се касае за школата, въ която се подготвятъ гвардейцитъ, които охраняватъ мумията на престъпника, Ц.К. на Б.К.П. и правителството нито пъкъ за танковото подълнение, а за онази школа, която се намира задъ танковия паркъ /гаражъ/ и въ нея като инструктори се използватъ кубински джелати. Разбира се, че и тукъ не се касае до курсъ за обучение по съвременна етикеция. Много нѣща би научилъ народътъ ни и отъ бившия управителъ на казиното въ Ню Отани "Витоша" – г-нъ Ботевъ. Той напримѣрь, би изкупилъ грѣховетъ си, ако разкаже какво е правилъ въ Лондонъ като търговски представителъ? – Какво сѣ правили неговитъ колеги тамъ? – нека не говоримъ и за това, че Ботевъ е длъженъ да каже на своя народъ, на народа, отъ който той произлиза, кой въ сляхностъ е турчинътъ съ прозвището "Мечката"? – Какво прави той въ България и защо се крие въ Ню Отана "Витоша"? Кой го търси и защо ние сме му дали подслонъ? Защо отъ време навреме "Мечката" съ опасения напускаше България и се укриваше въ Чехия и бившата ГДР?

С други думи, много сѣ темитъ и подтемитъ, по които би могло да се пише и говори отъ опозицията, вмѣсто да рисуваме себе си такива, каквито ни се иска да бъдемъ, но не ни стиска.

Можемъ ли и трѣбва ли да винимъ опозицията, народа и комуниститъ? – Мисля, че не! – Просто правилата на играта сѣ такива за този етапъ отъ време. – по добре играе оня, които е съ повече животински инстинкти, или е изучилъ най-добре животинското поведение. Вървамъ, че опозицията ща продължава да изучава животинскитъ правила и неправила на играта, за да ги опознае, а не да ги използва. Вървамъ, че лидеритъ, тѣзи достойни чедъ на нашата нация добре знаятъ, че бремеността трѣбва да се износи въ пълния и утробенъ периодъ, че роденото въ 9-я месецъ е винаги по жизнено отъ седмачето, а роденото въ 8-я и 10-я почти винаги е мъртво и че въ всички останали случаи се касае за абортъ и помятане, които безспорно водятъ до усложнения.

Въ историята на нашата нация има изяви на индивидуално интелектуално ниво, за което други народи биха мечтали. – Ние имаме Крумъ Страшни, Симеонъ Велики, Парчевичъ и Богданъ, Раковски, Левски и Стамболовъ; генералитъ Луковъ и Вълковъ, Вангелъ Англикинъ и Стоянъ Вампира. Ние имаме Кочо Честименски. Въ миналото имаме и изяви на една широка социална основа – Чипровско и Илинденско възстание, Априлска епопея и Ботева чета. Имаме Шипка! Но както че ли въ най-новата ни история изявитъ на нацията ни, въ сравнение съ други доскоро поробени народи сѣ по анемични.

Ние днесъ имаме плеада опозиционни лидери, та няма Хавелъ и Валеса сѣ нѣщо повече отъ тѣхъ? Не! Категорично НЕ! Разминаването е въ това, че полската и чехската нация имъ помогнаха да станатъ това, каквито ги виждаме днесъ. Кѣде е нашата нация днесъ?!

Нѣма и не трѣбва да има – какво правѣше тя вчера! Нѣма и не трѣбва да има – какво ще прави тя утре! – Има единъ единственъ въпросъ – Какво прави тя днесъ? ! Вчера, е късно! А за утре, се действува днесъ!

Ние самитъ трѣбва да си помогнемъ!

Мили и сърдечни поздрави на нашата действителна и действаща опозиция и на нейнитъ водачи!

19 юни 1990, Виена, Австрия

Цеко Кр. Цековъ

Централниятъ управителенъ Съветъ на Българския Националенъ Фронтъ, Инк. съобщава, че организацията има само единъ единственъ адресъ:

B.N.F. or BORBA, P.O.Box 46250, Chicago,
Ill. 60646 – U.S.A.

На този адресъ трѣбва да се изпращатъ всъ-какви писма по организационни, административни и други въпроси, също писма до Редакцията на сп. Борба, статии и пр. както и помощи за фонда Борба и Специалния фондъ.

Полученитъ писма и други материали, както и помощи, ще се отнасятъ до съответното длъжностно лице което ще отговаря или направи нуждното.

Писма, материали, суми и пр. изпратени на другъ адресъ не ангажиратъ организацията.

МАКЕДОНИЈА

ОРГАН НА СЪЮЗА НА МАКЕДОНСКИТЕ
КУЛТУРНО ПРОСВЕТНИ ДРУЖЕСТВА В БЪЛГАРИЯ

ВЪЗСТАНОВЕН Е СЪЮЗЪТ НА МАКЕДОНСКИТЕ КУЛТУРНО ПРОСВЕТНИ ДРУЖЕСТВА В БЪЛГАРИЯ.

НИЩО НЕ Е ЗАБРАВЕНО И НИЩО НЕ Е ПОГИНАЛО. ДУХЪТ НА ПРЕДЦИТЕ, ЗОВЪТ НА СЪПТИТЕ НИ ЖЕРТВИ ПРЕВРЪЩА ТРЕПЕТА НИ В ДЪЛГ. СЪНЯТ НИ, — МАКАР И ДЪЛЪГ ДА БЕ — ВЕЧЕ Е МИНАЛО. НЕКА ВСЕКИ, КОЙТО МИЛЕЕ ЗА МАКЕДОНИЈА, ЗА РОЖДЕНАТА ЗЕМЯ, ЗА МАЙКАТА СВОЯ, НЕ ОСТАНЕ ВСТРАНИ.

2 Съюзът ще се бори против фалшифицирането на историческото минало чрез дейността на Македонския научен институт, културно-просветната работа на дружествата и неговата издателска дейност.

3. Съюзът ще се бори против асимилацията и денационализацията на българите от Македония, където и да живеят те, в духа на международните споразумения за защита на човешките права.

4. Съюзът ще поддържа най-тесни връзки с всички родолюбиви организации по света в името на общобългарските национални идеали.

5. Съюзът ще поддържа връзки и ще подкрепя всички организации, сдружения и партии в България, които в своята политика защитават българските национални интереси.

6. Съюзът ратува и ще работи за една постоянна и неподдаваща се на конюнктурни влияния стабилна външна и вътрешна политика по националния въпрос.

Х У М О Р Ъ

— Ти, Вуте, знаеш ли защо Ленинъ носеше обувки, а Сталинъ ботуши ?

— Де да знамъ !

— Слушай сега, когато управляваше Ленинъ, руснацитъ бѣха затънали въ калъ до петитъ. А при Сталинъ, сите затънаха въ калъ до колене !

— Ю, бря... сега си обяснявамъ, защо Горбачовъ ходи само съ самолетъ...

За Румъния

— Ти, Вуте знаеш ли защо толкова много се биха въ Румъния ?

— Я мислимъ за паритъ на Чаужеско !

— А защо връщатъ обратно всички лѣкарства, които Запада имъ изпраща безплатно?

— Защото на тѣхъ пише да се взиматъ следъ ядене !...

За България

— Ти, Вете знаеш ли, че сега България е една кочина, която трѣбва много добре да се почисти за да живѣятъ тамъ хора ?

— Знамъ, ама най-напредъ трѣбва да се премахнатъ свинитъ...

"Преустройство"

Всички сезони станаха Мъртви сезони !

Откраднаха милиони,
въведоха купони...

ПИСМА ОТЪ РОДИНАТА

Драги приятели !

Благодаря Ви, че публикувахте откъс от моето писмо в "Борба". Впрочем в този брой имаше и други приятни изненади за мен. Две страници бяха посветени на моя кум и учител Илия Минев. Прочетох с интерес и писмото на Златка и Иван Янкови, с които сме близки приятели. Цеко Кръстев Цеков също го познавам, като съм запазил чудесни спомени от гостуването ми в Клисурица през 1986 година. Въобще "Борба" е списание на истинската антикомунистическа опозиция. А тук, в България, тази опозиция е поставена в твърде неравностойни позиции, в сравнение с казионната, марксистическа опозиция.

Съобщавам Ви, обаче, че от Вас не съм получил нито един брой от списанието. След януарската книжка, един приятел ми подари едва юнската. Много бих искал да го получавам редовно. Пари не мога да ви предложа, но бих могъл да стана Ваш кореспондент от България.

Съжалявам, че трябва да пиша на комунистическия правопис, но тази пишеща машина, с която разполагам в момента е без "Е двойно" и "Ъ широко". Освен това, като роден през 1959 г. не съм изучавал никога българския правопис. С това завършвам. Ще чакам вести от Вас.

Пишете ми ! Нашата борба е обща.

16. VI.1990 - България

С най-искрено уважение, Ангел Грънчаров.

Името ми можете да го отпечатате. Освен това, си позволявам да изкажа своите благопожелания на Негово Величество, по случай рожденият Му ден, който е днес.

Драга Редакция,

Искам да Ви разкажа за един случай, който стана с мен наскоро.

Това беше през март 1990 год. Бях в един завод в София по служебна работа - да получа една готова продукция. Докато изчаках уредването на документите, започна непланиран разговор с част от работниците в един от цеховете. Бяха мъже и жени на

средна възраст, между 35 и 50 години. От дума на дума стана въпрос за най-актуалният проблем - изборите ! Разбира се аз открито заявих моето становище, а именно, че човек трябва да е луд за да гласува за комунистите. При това мое изказване една част от хората останаха като втрещени. Някои от тях започнаха да си шушукат и да се оглеждат дали няма на близо слушатели от партийния комитет. Бързо забелязах тази реакция и опитах да им обясня, че вече не трябва да се страхуват и, че открито могат да изказват своето мнение. Тогава една от жените се обади: "Момче, ти искаш да ни изядеш хляба !" Аз се усмихнах, защото видях, че това е по-възрастна жена и не е възможно да се отърси бързо от страха, насаждан повече от 45 години. Не подхванах темата за хляба, но я попитах за кого ще гласува ? Тя ме погледна бездушно, все едно, че я питах дали е ден или нощ. След това твърдо заяви, че ще гласува за хората от БКП /БСП/, ако те малко се "променили".

В първият момент не разбрах дали тази жена говори сериозно, но след няколко минути схванах, че тя наистина така мисли. Повечето хора от групата, която ме заобикаляше, подкрепиха нейното изявление и казаха, че те няма да гласуват за мързеливци и лентяи. С последните две определения те маркираха хората, които се събираха по митингите и правеха стачки срещу омразния комунизъм. За момент останах вцепенен, искаше ми се това да бъде сън, но уви, пред мен стоеше истината. Тогава отново ги попитах, дали така мислят или искат да ме подразнят, защото разбрах, че ненавиждам комунистите. Един през друг, групата работници около мен започнаха да ме убеждават, че това са хората, които превърнаха нашите села в китни градчета, че те са ми дали безплатно образование, че те са премахнали експлоатацията на човека от човек че направили България от изостанала капиталистическа страна преди Девети, в силно развита социалистическа държава и че сага България е едва ли не рай. Един от работниците ми каза, че ако аз се чувствавам българин, трябвало да гласувам за комунистите, защото неговият син бил млад като мен, имал жена и две деца, получавал 200 лева заплата, но никога не се е оглаждал, че живее зле и никога не възхвалявал запада и ако аз искам да живея при капитализма да напусна България...

Това стана не след дълго време. Аз наистина напуснах България, но не заради това, че този човек ми даде съвет, а поради съвсем други причини. И така моето изумление достигна връхната си точка. Тези хора ме караха да гласувам отново за онези, които направиха една голяма част от моите връстници умствени инвалиди /аз за щастие успях да се съхраня/, тези които превръщаха себеподобните си в работи, тези които превърнаха хората в детайли на една машина, лостовете на която се държаша единствено от комунистите, тези които създадоха толкова концентрационни лагери на такава малка територия, че дори и Сталин би им завидял, тези които унищожиха толкова невинни човешки души в лагерите само заради това, че не бяха съгласни с тяхните идеи, тези които в концентрационните лагери убиваха хората по най-примитивните методи - с тояга, и след това ги хвърляха за храна на прасетата, Сяните прасета, които след това отиваха на комунистическата трапеза, тези които отровиха въздуха, който диша целият български народ, тези които съсипаха и физически и психически нашите родители, тези които се опитват да съсипят и нас. Тези които нанесоха толкова щети на България, че трябва да се сменят поколения за да бъдат заличени всички поражения, тези които нямат капчица човешина, грам интелект в себе си, тези които едвам са завършили начално училище, но това е достатъчно за да притежават хищническа жажда за власт, тези които не могат да бъдат наречени хора, а могат да бъдат определени само като изверги и изроди. Тези ли тирани трябваше да избира за мои водачи? Не никога. О Господи прости на всички хора, които мислят, че комунизмът може да донесе нещо добро. Тези хора са загубили разсъдъка си. Те отново искат да изберат мракобесниците за свои лидери. И те го направиха. Въпреки фалшификациите по време на изборите, комунистите отново са на власт. Но гибелта на комунизма е неизбежна. Сега всички здравомислещи хора трябва да се обединят в борбата срещу прокаженият и вонящ комунизъм, защото последният удар е най-важен и решителен. Сега или след малко по-дълго време многоочакваният момент ще настъпи. Комунизмът в България ще бъде унищожен за винаги.

18. 7. 1990

Стивенсбек, Холандия

Хари П.

И ЧИТАТЕЛИ ОТВЪНЪ

Драги Господа,

Само съ няколко реда искам да обърна вниманието на всички българи, вътре и вънка от България, че никой от нас да не си прави илюзията, да се съгласи и да върва на комунистите, че някои от тях почват да се правят на добри комунисти и си подават ръката.

Червената Империя се разпада на парчета и за окончателната борба против комунизма изпращам малка скромна сума от 50 долара, понеже трябва всички да знаем, че хората в София и другите градове плачат по площадите, гладни и измъчени и ние, макар минимално трябва да помогнем.

И на края поздравявам управата на Б.Н.Ф. и всички българи по целия святъ.

А. Р., Алберта, Канада

Здравейте скъпи сънародници!

За тези лагери на смъртта всичко е вярно.

Заради баща ми, когото не помня и азъ трябваше две години 1961/62 да служа в един такъв лагер в мина "Персени" Родопите...

Отъ цялата си душа и сърдце Ви желая всичко най-хубаво, живи и здрави. Вашъ сънародникъ Петко Асеновъ отъ градъ Пловдивъ. Изпращамъ Ви 20 Д. Марки за благого на българския народъ и скорошно Освобождение.

Западна Германия

Вашъ Петко

Драги сънародници,

Благодаря Ви много, че ми изпратихте списанието "Борба"

Драго ми е като чета поукитъ отъ Цеко Кръстевъ Цековъ и измъняването на имената въ Македония отъ П.З., което е действителна истина.

Изпращамъ Ви 50 долара за трудътъ и разноскитъ.

Вашъ Съидейникъ Боянъ Алексовъ

Н О В Ч И Ц И

Въ последниятъ часъ до отпечатването на "Борба" се получи съобщение, че въ София няколко стотинъ души сж нахлули и подпалили Партийния домъ. Опожарени били архивни помъщения, канцеларии и заседателни зали.

Председателятъ Желю Желевъ отхвърли обвинението като акт на опозицията.

Ние не можемъ да опредѣлимъ кои сж причинитѣ за пожара, но този актъ е равностоеенъ на подпалването на "Райхстага" презъ 1933 година.

Драги сънародници,

Предполагам, че сте получили информация за нашата работа от представителите на Б.Н.Ф., които бяха в България и с които се срещнахме. Тук при много трудни условия ние се мъчим да водим разяснителна работа в рамките на регистрираната ни партия "Български Демократически Форум". Найголемо затруднение срещаме в размножителната техника, особено като се има предвид, че не ни допускат до радиото и телевизията, както и неприемането на наши материали в пресата /в това число и опозицията на СДС/. Организирали сме издаването на собствен вестник, но не ни отпускат хартия, независимо от оскъдните средства, които събираме от нашите съидейници.

В момента в България се проявява процес на ново, второ Българско Възраждане в който подписаното и преследваното патриотично чувство, в продължение близо на половин век, отново се надига и завладява масите. Националното самочувствие на обикновения гражданин все по-вече се издига, като публично се осъжда националния nihilism на комунистическата партия в годините на своето управление. Това от една страна улеснява нашата работа между помладите и от друга идва да потвърди непреходността и верността на позицията ни по този основен въпрос.

Считам, че един по-тесен и делови контакт ще бъде от полза за общата ни работа за благото на измъченото ни Отечество.

С. Ч.

Негово Величество Царъ Симеонъ
съ Отець Викторъ Ивановъ - Пасау, Г.Ф.Р.

Уважаема редакция,

Гостувамъ 32 дни въ Канада на моя приятель г-нъ Ангелъ Тодоровъ. Прочетохъ много отъ броеветъ на "Борба". Възхитенъ съмъ отъ всичко писано. Сърдечно поздравлявамъ всички Васъ, редактиращи списание "Борба", органъ на Б.Н.Ф.

А.Л.

Народъ, който не е готовъ за жертви,
не е достоенъ за свободата!
Вашата помощ за "Борба"
е ударъ срещу комунизма

Incorporated in the State of
 New York, November 7, 1958
 Non Profit Organization
 Illinois, 23307, Nov. 16, 1962
 Trade Mark Registration,
 N. Y., 38R-11031 Nov. 20 1967

PUBLISHED BY THE CENTRAL EXECUTIVE BOARD OF THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

С Ъ О Б Щ Е Н И Я

Д-ръ Димитър Ахпаповъ, редакторъ на списание "Завѣтъ" и председателъ на църквата "Св. Иванъ Рилски" Мелбърнъ, Австралия съобщава, че поради здравословни причини е принуденъ да ограничи обществената си дѣтностъ.

Десетки години наредъ Д-ръ Ахпаповъ държа здраво въ рѣцетъ си знамето на борбата противъ комунизма, за свобода и демокрация. Въ своето послание до читателитѣ на "Завѣтъ" Д-ръ Ахпаповъ следъ като изказва благодарностъ къмъ ръководството на Българския Националенъ Фронтъ, казва:

"Ние благодаримъ... за организираната тѣхна дѣйностъ въ защита на българскитѣ интереси... и инжектиране въ насъ необходимостъ за взаимна дѣйностъ въ борбата срещу комунизма за прада и свобода на България. При тия обстоятелства ние се чувствуваме дефакто членъ на Българския Националенъ Фронтъ и бѣхме горди да стоимъ здраво сплотени подъ знамето на борбата за свобода на Родината, здраво държано и високо развѣвано отъ Б.Н.Ф."

Ние сме сигурни, че и заналпредъ Д-ръ Ахпаповъ съ своитѣ съвети, високъ националенъ духъ и ентузиазъмъ ще продължава да дава примѣръ какъ се служи на Родината.

*****

Въ редакцията на "Борба" се получи "Резолюция № 2" на Б.Д.Ф., Сидней, Австралия въ която се иска възстановяване на Търновската Конституция, пълна реабилитация на българскитѣ политически емигранти, незабавна съдебна отговорностъ за престѣпленията, извършени отъ органитѣ на комунистическата номенклатура следъ 9.IX.1944 година, промѣна на всички натрапени комунистически названия на градове и улици, връщане на заграбенитѣ имоти на законнитѣ имъ притежатели.

Резолюцията е разпратена до всички главни български сръдства за масова информация въ България и въ чужбина, до ООН, РСЕ и други.

Д-ръ Никола Петровъ, главенъ докторъ на института за анестезиология, Узнахъ, Швейцария призовава българскитѣ лѣкари за събиране на медицинска помощъ за населението въ България. Д-ръ Петровъ е посетилъ България и е останалъ потресенъ отъ нищетата на нашия народъ. Призоваваме всички, които иматъ желание и възможностъ да подкрепятъ това високо хуманно начинание на Д-ръ Петровъ да се обърнатъ къмъ редакцията за повече сведения.

Специаленъ фондъ "Б о р б а"

Отъ общо събранитѣ суми, постижливи въ фонда за подкрепа на опозицията въ България бѣха изпратени помощи въ материали, инструменти и пари на обща стойностъ отъ \$ 14.240,- Нуждитѣ на нашитѣ съидейници въ България ще бждатъ още по-гольми въ идващитѣ месеци. Борбата за свобода не е завършена - тя сега започва !

Пращайте Вашата помощъ въ пари или чекъ до "Special Fond Borba": а д р е с ъ "Borba" P.O.Box 46250 Chicago, Ill 60646.

Комитетътъ за човѣшки права въ България съ председателъ Христовъ, Флорида е изпратилъ едно художествено изработено комонике до американскитѣ официални сръди, както и до опозиционнитѣ кръгове въ България, въ която се осжда комунистическия тероръ въ България и настоява за западни наблюдатели въ страната.

На св. „Борба“ с уважение и
покрекание се водещи устени в
борбата за свобода и демокрация
на Отеч. народ.

ДА ВЪЗКРЕСИМ ГОРДОСТА

Къде си ти, ела до мен,
подай приятелска ръка,
че днес духът ми е смутен,
а въздухът е пълен с тъга.

Един човек осъден е на смърт,
на бавна смърт, съдба човешка.
Лишиха го от правото на труд,
за някаква партийна грешка.

Веднаж нарочен, че е враг,
за него слънцето не грее,
потъва името му в полумрак,
леден вятър все насреща вее.

Стръмният му път, никъде не води.
С болка мисълта се плиска в стена
безизразни лица, рее се и броди
като вълна, без чувство за вина.

Ела до мен, подай една ръка,
на брата си да вдъхнем твърдостта,
изправен камък всред река,
да величае смело гордостта!

Гордостта на един народ,
в личности се изявява,
обрекли себе си в период
критичен за своята държава.

След време историята ще реши,
кому Родината ще тачи паметта,
никой няма право да греша,
грешката пред нея, води в калта!

Пл. Хъшовски